

АНАНЬІН Степан Андрійович (1875– 1942) — психолог, педагог. Викладав законодавство в серед. навч. закладах Києва. 1912–25 — проф. Київ. університету. Після жовтн. перевороту 1917 активно включився в перебудову ВШ. Через хворобу 1925 залишив виклад. діяльність й оселився в с. Зміїв (нині місто Харків. обл.). Досліджував історію педагогіки, психології (зокрема музичної); труд. виховання. Підсумком його дослідж. стала монографія «Интерес по учению современной психологии и педагогики» (К., 1915), в якій викладено погляди науковців на

зацікавлення як гол. джерело навч.-вихов. процесу. Тяжкі умови життя за нім. окупації спонукали А. до самогубства. Похований у брат. могилі в центрі м. Зміїв.

Основні праці

Психологія музичних переживань // Музика. 1923. № 8–9; Трудове виховання, його минуле й сучасне. К., 1924; До вивчення музичного боку дітей та дитячої музичної здібності // Музика. 1924. № 1–3.

О. Т. Губко

Бібліографічний опис:

Ананьїн Степан Андрійович / О. Т. Губко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44057>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).